

ת"פ 47135/12/16 - מדינת ישראל נגד יאיר מעליות ותעשיות 2000 בע"מ, יאיר ג'רסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 47135-12-16 מדינת ישראל נ' יאיר מעליות ותעשיות 2000 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י עו"ד יצחק ששון

נגד

הנאשמים:

1. יאיר מעליות ותעשיות 2000 בע"מ

2. יאיר ג'רסי

ע"י עו"ד אדוה אלאב

החלטה בטענות מקדמיות

1. ההגנה העלתה שתי טענות מקדמיות. הראשונה היא לפגם בכתב האישום משום שלדעתה התובע בתיק לא היה מוסמך להחליט על הגשת כתב אישום. השנייה היא להגנה מן הצדק כיוון שלא נשקלה האפשרות לסגור את התיק בהסדר מותנה או בהשתת כופר.

הסמכת התובע

2. הבסיס לטענה הנוגעת לסמכותו של התובע להגיש כתב אישום הוא בכך שסעיף 41(א) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957 קובע בסעיף 41(א) כי "תביעה לדין לפי חוק זה לא תוגש אלא על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או על ידי בא-כוחו, או בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה", ואילו ההסמכה שבה החזיק התובע היא להיות תובע לפי סעיף 12(א)(1)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בעבירות לפי חוקים שונים ובהם חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים. הסיגורית טוענת כי אין די בהסמכה כתובע "רגיל" כדי להחליט על הגשת כתב אישום לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים ויש צורך באצילת סמכות היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 242א לחסד"פ. בהקשר זה הסיגורית מפנה לכך שחוק הפיקוח על מוצרים ושירותים הוא חלק מחקיקת החירום, לכך שהעבירה שחלק מן העבירות בחוק זה הוחרגו מדרישה זו אך לא העבירה שבה מואשם הנאשם שבפניי, לכך שחוק העבירות המנהליות שבו אכן ניתנה הסמכות לתובע כהגדרת החסד"פ לקבל החלטות, לא חל על העבירה הספציפית שבה מואשם הנאשם שבפניי, ולכך שחוקים אחרים שבהם הוסמך התובע לטפל אינם כוללים הגבלה דומה בעניין הסמכות להגיש כתב אישום. עוד הפנתה הסיגורית לשוני בין המונח 'תובע' בחסד"פ למונח 'בא כוח היועץ המשפטי לממשלה' שבחוק הפיקוח על מצרכים

ושירותים.

3. התובע מנגד סבור כי הסמכתו כתובע על ידי היועץ המשפטי לממשלה היא ההסמכה הרלבנטית לסעיף 41(א) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים.

4. לבקשתי, הוגשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין השנוי במחלוקת בין הצדדים. לפי עמדת היועץ המשפטי לממשלה ההסמכה שניתנה לתובע בתיק זה היא ההסמכה הרלבנטית גם לסעיף 41(א) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים. זאת, על בסיס ההגדרות של 'בא כוח היועץ המשפטי לממשלה' בפקודת הפרשנות והגדרת 'תובע' בחוק סדר הדין הפלילי.

בפקודת הפרשנות [נוסח חדש] מופיעה הגדרה זו:

"בא כוח, או נציג, של היועץ המשפטי לממשלה" - פרקליט המדינה, משנהו או סגניו, פרקליטי מחוז או סגניהם, פרקליטי נפה וכל מי שהיועץ המשפטי הסמיכו להיות בא כוחו או נציגו;

בסעיף 12(א)(1) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 מופיעה הגדרה זו:

(א) ואלה התובעים:

(1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם:

(א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;

(ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים;

לפי עמדת היועץ המשפטי לממשלה ההגדרה המצויה בפקודת הפרשנות מתייחסת למושגים 'בא כוח היועץ המשפטי לממשלה' ו'נציג היועץ המשפטי לממשלה' כביטויים משמעותם זהה. כמו כן, סעיף 12 לחסד"פ שמכוחו הוסמך התובע, מתאר את מי שהוסמך על ידי היועץ המשפטי לממשלה לשמש תובע בסוג מסוים של משפטים כנציג היועץ המשפטי לממשלה. מכאן שהסמכתו של עו"ד ששון בתיק שבפני כתובע לפי החסד"פ מכניסה אותו למסגרת של 'נציג היועץ המשפטי לממשלה' והואיל ופקודת הפרשנות מזהה בין המושגים 'בא כוח היועץ המשפטי לממשלה' ו'נציג היועץ המשפטי לממשלה' הרי שעו"ד ששון הוא בגדר 'בא כוח היועץ המשפטי לממשלה', ומכאן שהוא מוסמך להחליט על הגשת כתב אישום לפי הוראות חוק הפיקוח. זוהי גם העמדה הנכונה מבחינה תכליתית לדעתו של היועץ, שהרי בניגוד לדברי חקיקה אחרים המחוקק לא קבע בחוק הפיקוח שההחלטה על הגשת כתב אישום תתקבל על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בלבד. לפי עמדת היועץ גם אין משמעות מיוחדת בהקשר

זה לכך שחוק הפיקוח הוא חלק מחקיקת החירום.

5. לאחר שבחנתי את סעיפי החוק השונים, החלטתי לקבל את העמדה שהוצגה בשם היועץ המשפטי לממשלה. יתר על כן, מעבר לכך שמקובל עלי הניתוח המשפטי שהובא בשם היועץ, יש חשיבות מיוחדת לעמדת היועץ, כיוון שהיועץ הוא הגוף המסמיך במקרה זה, ומעמדו עולה כי כאשר הוענקה ההסמכה לעו"ד ששון התכוון הגוף המסמיך להעניק לו גם את הסמכות להגשת כתבי אישום לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים.

6. לאחר שבחנתי את כתבי ההסמכה של עו"ד ששון וקראתי את הסבריו ואת הסברי היועץ המשפטי לממשלה, אני מוצא כי הסמכתו הייתה תקפה במועד הגשת כתב אישום והיא תקפה כיום.

7. לנוכח האמור לעיל, אני דוחה את הטענה לפגם או פסול בכתב האישום, הנוגעת לסמכות התובע להחליט על הגשת כתב אישום בעבירה הרלבנטית לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים.

אי שקילת צעדים חלופיים להגשת כתב אישום

8. הסניגורית טענה כי היה על התובע לשקול סגירת התיק בהסדר מותנה בטרם החליט על הגשת כתב אישום. ואולם, כפי שטען התובע, הואיל והעבירה שבה מואשם הנאשם היא כזו שניתן להטיל בגינה כופר (לפי סעיף 40א לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים), הרי שלא ניתן לנקוט בעניינה הסדר סגירת תיק מותנה (לפי סעיף 67א(ג)(3) לחסד"פ), ולכן אני דוחה את הטענה בעניין זה.

9. לחילופין טענה הסניגורית כי היה על הרשויות לשקול הטלת כופר על הנאשם בטרם הוחלט להגיש נגדו כתב אישום. בהקשר זה ציינה הסניגורית שמדובר בכתב אישום ראשון מסוגו. בתגובה טען התובע כי הוא עצמו סבר כי העבירה שבה נחשד הנאשם חמורה מכדי להמיר את כתב האישום בתשלום כופר, וממילא הסמכות להטלת כופר אינה מצויה בידיו, אלא בידי 'המפקח' כהגדרתו בחוק (כך לפי הוראות סעיף 40א לחוק הפיקוח).

10. אני סבור כי טענת הסניגורית בעניין הכופר נטענה באופן בלתי מספק. כך למשל הטענה לא כללה כל התייחסות לסוגית הגוף המוסמך להטיל כופר (שאינו התובע), לא הסתמכה על אסמכתאות כלשהן לכך שיש חובה על הרשות לשקול הטלת כופר בטרם החלטה על הגשת כתב אישום, ואף לא התייחסה לשאלה אם הנאשמים מעוניינים בתשלום כופר. בנסיבות אלה אינני מוצא מקום לקבל את הטענה.

11. ככל שמי מהנאשמים מעוניין בתשלום כופר, תוכל הסניגורית להודיע על כך בדיון הקרוב, ואף להוסיף ולטעון בעניין זה תוך התייחסות לאמור בפסקה 10 לעיל.

12. אני קובע את התיק לשמיעת מענה לאישום ליום 28.5.2019 בשעה 10:00.

13. המזכירות תשלח החלטה זו בפקס לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, בהעדר הצדדים.